

§ 3.

Den Sum, som de øvrige Kjøbstæder have at udrede, fordeles af Indenrigsministeriet imellem disse, $\frac{1}{3}$ efter Folketallet den 1ste Februar 1860, $\frac{1}{3}$ efter Assurancesummen den 30te September 1863, og $\frac{1}{3}$ efter Gjennemsnittet af Kjøbstædernes ordinære Indtægter i de 4 sidste Aar, for hvilke fuldstændig Oplysning i saa Henseende gives. Om Fordelingen udsærbiges gennem Indenrigsministeriet en offentlig Kundgjørelse.

§ 4.

Indenrigsministeriet har ligeledes at fordele den paa Landet derunder Frederiksberg, Frederiksværk, Nørre Sundby, Løgstør og Silkeborg faldende Deel af Krigsskatten mellem Amtsrådsfredsene saaledes, at Halvdelen fordeles efter Hartfornet og Halvdelen efter Folketallet den 1ste Februar 1860 og Befolkningens Tæthed paa det dyrkede Areal. Om denne Fordeling udsærbiges offentlig Bekjendtgjørelse.

§ 5.

Hvert Amtsråd har igjen at fordele den efter § 4 paa Amtsrådsfredsen faldende Deel af Krigsskatten imellem de enkelte Kommuner saaledes, at de under eet Sogneforstanderskab eller anden særlig Kommunalbestyrelse forenede Kommuner betragtes som een Kommune, og imellem dem fordeles den samlede Sum for Amtsrådsfredsen saaledes, at Halvdelen fordeles efter Hartfornet, een Fjerdedeel efter Folketallet den 1ste Februar 1860 og een Fjerdedeel efter Amtsråds Eftersøn om de forskjellige Kommuners større eller mindre Skatteevne. Vedkommende Amtsråd bestemmer ligeledes, hvor stort et Bælsb der skal udredes af Romø, List, Amrum og Vesterlandsfjor samt de øvrige blandede Distrikter, hvor Sogneforstanderskaber ei findes, saavel som af de Landdistrikter, der ere forenede med Kjøbstæder. Fordelingen bekjendtgjøres af Amtsrådet.

§ 6.

I de enkelte Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn og i de enkelte Landkommuner tilveiebringes den paa hver Kommune faldende Andeel af Skatten ved en Ligning paa Indkomst efter følgende nærmere Bestemmelser.

§ 7.

Skattepligtige ere samtlige Kommunens Indvaanere, derunder forstaaet ikke blot dem, der alene have Bopæl i Kommunen, men ogsaa dem, som vel tillige have Bopæl andetsteds, men dog deres Hovedopholdssted i Kommunen. Naar Noget, uden paa samme Tid at have Bopæl andetsteds, ikke boer et heelt Aar i Kommunen, eller Noget, som har Hovedopholdssted andetsteds, tillige boer endeel af Aaret i Kommunen, beregnes Skatteindtægten forholdsvis efter den Deel af Aaret, hvori Vedkommende boer i Kommunen, dog saaledes, at kortere Ophold der for en Mand eller hans Huusstand end 4 Maaneder ikke kommer i Betragtning.

§ 8.

Personer, som have fast Bopæl i een Kommune og i en anden Kommune eie en fast Eiendom, drive en Næringsvei eller forestaae et Embede eller en Bestilling, hvis Forretninger vedkomme denne anden Kommune alene, ere pligtige i denne anden Kommune at svare det Halve af den Krigsindkomstsstat, der paa lignes den Indtægt, de have af saadan Eiendom, Næringsvei, Embede eller Bestilling, og kunne i Bopælskommunen kun afkræves det Halve af den Skat, som lignes paa samme Indtægt i Forening med, hvad der sammesteds lignes paa Skatteherdens øvrige Indtægter. Boer Personen udenfor Kongeriget, er han skattepligtig til Kommunen af den hele Indtægt, han oppebærer i samme.

§ 9.

Indenrigsministeren afgjør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage midlertidigt Ophold i en Kommune, ere skattepligtige, samt om deres Ophold efter de foreliggende Omstændigheder er at ansee som midlertidigt.

§ 10.

Indkomstsstaten svares af al i Løbet af Aaret 1863 falden Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi, som anvendes enten til egen eller til Familjes Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udbildelse af Næring eller Drift, eller til Formuens Forøgelse, herunder indbefattet Rente, Overlevelsesrente